

Pytanie prejudycjalne

Czy okoliczność, że przedsiębiorstwo AIR NOSTRUM rekompensuje grupie takiej jak personel pokładowy, w której większość stanowią kobiety, koszty podróży inne niż związane z transportem i zakwaterowaniem, niższą kwotą niż kwota otrzymywana z tego samego tytułu przez inną grupę pracowników, taką jak piloci, w której większość stanowią mężczyźni, stanowi dyskryminację pośrednią ze względu na płeć w zakresie warunków pracy, która jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej i zakazana przez art. 14 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/54/WE⁽¹⁾, w sytuacji gdy powodem takiego odmiennego traktowania jest okoliczność, że do każdej z tych grup ma zastosowanie inny układ zbiorowy pracy, wynegocjowany przez to samo przedsiębiorstwo, lecz z różnymi przedstawicielami związków zawodowych na podstawie art. 87 Estatuto de los Trabajadores (kodeksu pracy)?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2006, L 204, s. 23).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo
(Hiszpania) w dniu 1 czerwca 2023 r. – Banco Santander SA/Asociación de Consumidores y Usuarios
de Servicios Generales-Auge, reprezentująca dwóch członków: Andreę i Alberta**

(Sprawa C-346/23, Banco Santander)

(2023/C 329/11)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Banco Santander SA

Strona przeciwna: Asociación de Consumidores y Usuarios de Servicios Generales-Auge, reprezentująca dwóch członków Andreę i Alberta

Pytania prejudycjalne

Skierowany na podstawie art. 267 TFUE wniosek o dokonanie wykładni art. 52 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2004/39/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych.

Zakładając, że stowarzyszenia konsumentów mają legitymację procesową do reprezentowania przed sądem inwestorów/konsumentów powołujących się na naruszenie obowiązków przez spółkę świadczącą usługi inwestycyjne w zakresie wprowadzania do obrotu złożonych produktów finansowych, czy legitymacja ta może wyjątkowo zostać ograniczona przez sądy krajowe w przypadku, gdy w kontekście indywidualnego roszczenia zaangażowani są inwestorzy o wysokich zdolnościach finansowych, którzy dokonują transakcji, których nie można uznać za zwykłe i powszechne, a także którzy wnoszą powództwo za pośrednictwem stowarzyszenia konsumentów, w wyniku czego mogą skorzystać z ewentualnego zwolnienia z kosztów sądowych w bardzo dużych postępowaniach sądowych, unikając opłat sądowych i ponoszenia kosztów strony przeciwnej w przypadku bezpodstawnych lub nawet lekkomyślnych roszczeń?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145, s. 1).